

af reelle og formelle Grunde finder at være det rette, hvis jeg vilde afholde mig fra at stemme. Jeg mener tværtimod, at jeg og Alle de, der ligesom jeg mene, at Sagen er afgjort den 20de December forrige Aar og altsaa ikke retlig kunde bringes for paany her, bør stemme Nei i Dag, uden Hensyn til, hvorledes de tidligere have stemt, idet de derved have Udfigt til at hævde den formelle Opfattelse, de have.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at han forstod, at det fra Formandens Standpunkt kunde være meget ønskeligt at undgaa en nærmere Drøftelse af den Afstemning, som fandt Sted den 20de December. Jeg føler mig overbevist om, at det ikke har været det ærede Medlems Hensigt deri at ville fremsætte nogen uberettiget Insinuation. Smidertid var denne Ytring dog skiftet til at fremkalde en vildfarende Forestilling, som jeg føler mig forpligtet til at imødegaa. Her er jo ikke Spørgsmaal om, hvad Formanden ønsker, eller overhovedet noget Spørgsmaal om noget Personligt, her er kun Spørgsmaal om at hævde Thingets Myndighed eller at tilside sætte den. I fald der var Spørgsmaal om noget Personligt — det turde vel være mig tilladt at sige det — saa vilde jeg være den Sidste til at affkære en Kritik; men det ærede Medlem vil erindre, at naar der om Spørgsmaal som disse staar en Anskuelse fra det ærede Medlems Side imod en Anskuelse af Formanden, saa vedbliver det ærede Medlems Anskuelse at være en Anskuelse, medens Formandens bliver en Rettefuor. Disse to Ting kunne ikke mødes til Forhandling i Thinget.

Minestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Minestad: Jeg har, som de ærede Herrer hørte, aldeles ikke udtalt mig om det Motiv, som jeg antog, at den ærede Formand havde til at anse det for ønskeligt at undgaa en Diskussion, og jeg finder heller ikke Anledning til nu at indlade mig paa nogen Forklaring af mine Ord. Med Hensyn til, hvad den ærede Formand i Øvrigt sagde om, at det gjaldt om at hævde Thingets Beslutning eller tilside sætte den, da vilde jeg ønske, at det virkelig forholdt sig saaledes; men jeg frygter for, at det egentlig mere gjælder om at hævde Formandens Beslutning end just om at hævde Thingets.

Formanden: Det kommer af, at det ærede Medlem ikke ganske har hørt, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det gjaldt om at hævde

Thingets Myndighed, det er: Thingets i Formanden iklædte Myndighed.

Ordføreren: Efter at have hørt den ærede foregaaende Taler's Ytringer, maa jeg tillade mig et Par personlige Bemærkninger. Den Behandling af dette Spørgsmaal, som her ligger for, er ikke den samme som den, der laa for i forrige Maaned; i alt Fald er det ikke den samme Behandling for mig. Den Gang var den ærede foregaaende Taler Ordfører; han var ogsaa Ordfører for Mindretallet, og det var en Indrømmelse baade fra min og fra de øvrige Flerpartsmedlemmers Side, at vi vilde finde os i det Referat, som det ærede Medlem den Gang gav. Da Sagen nu skulde for igjen, frasagde det ærede Medlem sig Stillingen som Ordfører for Udvalget, og man valgte da mig; men jeg har ikke modtaget denne Stilling under den Betingelse, at jeg taus skulde slutte mig til, hvad der var udtalt under de foregaaende Forhandlinger, og derfor tilbageviser jeg den ærede Taler's Betskyldning for, at jeg skulde have brudt en Aftale, som fuldstændig grundløs. Det var nærmest for at udtale dette, at jeg strax tog Ordet paa dette Stadium, men jeg vil dog tilføie nogle Bemærkninger. Efter den bratte Modsatning, hvori den ærede Taler stiller sig lige overfor mig, vil han og jeg ikke kunne komme til nogen Enighed om saadanne almindelige Spørgsmaal som den, der her foreligger, og jeg skal derfor kun tillade mig et Par almindelige Bemærkninger. Den ene er den, at jeg høilig beklager de Udtalelser, som saa ofte fremkomme angaaende Domstolenes Overberedelse over Rigsdagen. Jeg tror ikke, at denne Puffen paa Domstolenes Souverænitæt over Rigsdagen kan Andet end sætte ondt Blod mellem de forskellige Statsmagter og tilbøls mellem Borgerne. Jeg tror ikke, at Domstolene behærfes af den Mand, der fremkalder sige Udtalelser. Jeg tiltror mig ogsaa nogen Kundskab om den Mand, der gaar gennem Danmark's Domstole, og jeg tror ikke, at nogen Domstol, for hvilken der forelægges en Valgrets sag, i hvilken Folkethinget har fratjendt en Mand hans Valgbarhed, vil underkjende Folkethingets Dom, medens jeg ligeledes paa den anden Side er overbevist om, at ikke noget Folkething vil fratjende en Mand, der har Dom for at være valgbar og at være Bælger, hans Valgret eller hans Valgbarhed, naar han kommer ind i denne Sal. Derfor den ærede Taler's Ytringer om, at Domstolene kunne tilside sætte Folkethingets Kjendelse om Valgret og Valgbarhed, have nogen Betydning, maa Modsatningen dertil være, at Folkethinget kan tilside sætte Domstolenes Kjendelse om dette Spørgsmaal; men vilde det ikke være beklageligt, om der skulde opstaa saadanne Brydninger mellem to Statsmagter? Det er derfor, jeg ønsker, at saadanne bratte og skarpe Udtalelser, som ere aldeles uforholdne, ikke